

LOCI COMMUNES
PARIVM AC SIMILIVM
VTRIVSQUE IVRIS:

*Olim quidem à D. IUDOCO DAMHOVDERIO Brugense,
V. I. D. Equite Aurato, ac Cæsareo & Hispaniarum
Regis quondam Consiliario collecti, & in
Alphabeti seriem digesti:*

Nunc verò infinitis penè ac vtilissimis Annotationibus,
nouisque Equiparatorum argumentis aucti,
Labore & Industriâ

D. NICOLAI THVLDÆNI Sylæduensis, I. C.

*Cum præfatione eiusdem, de horum argumentorum
vsu, necessitate atque efficacia.*

ANTVERPIÆ,
Ex Officina IOANNIS BELLERI, apud Viduam,
sub insigni Aquilæ aureæ. 1601.
CVM PRIVILEGIO.

COLL. SOC. IESV SALM. EX DONO REGVM

PRÆFATIO DE PARIVM AC SIMILIVM VSV, NECESSITATE, ATQVE EFFICACIA; CVM EGRESSIONE IN annotationum suarum rationem.

*Q*UAM non vtilis modo, sed & apprimè necessaria sit, in fœ-
licem civilis politie conseruationem, veræ æquitatis cognitio
atque obseruatio, nemo (opinor) in civili scientia, ac iudicijs,
vtcunque versatus, non intelligit. *A* Equitatis dico, non infor-
mus, non imaginariæ illius, quam sibi quisque constituit: sed legalis aut ci-
uili, quam plenam, & absolutam vocant, quamque nobis graphicè descri-
bit Iurisconsultus in l. bona fides. ff. deposit. quæ videlicet non tantum ex
naturalibus & iurisgentium, sed etiam cum præceptis civilibus & prætorijs
æstimatur, & ex totius rei perfectæ æquitate, quæ ex omnibus personis &
circumstantijs, quæ negotio gesto coniunguntur, impletur. Vt enim pernitio-
sum esse summum ius, quod summam crucem veteres dixerunt, si prædura
interpretatione trahatur ad species factorum inconuenientes, constat vel ex
eo quod vulgò dici solet, summum ius, summa iniuria: ita è regione, non po-
test non esse pernitiosissima, & in republica virus (vt aiunt) pestilentif-
simum, æquitas illa imaginaria, in qua libidines illæ, à quibus eos, qui de re-
bus dubijs consultant, oportet esse vacuos, tam faciliè dominantur. id quod
vel ex vno Cicerone commonstrari potest; qui in oratione pro Cæcinnæ,
dum in hanc incidit quæstionem, quæ iam illis temporibus foro irrepserat,
auctoritatem iuris scripti, aduersus imaginariam æquitatem defendens, ad-
uersarium, ius scriptum propter æquitatem deserendum contendentem vel-
licat, in hæc verba prorumpens; atque illud in tota defensione tua mihi ma-
ximè mirum videbatur, te dicere iurisconsultorum auctoritati obtempe-
rari non oportere. quod ego tametsi non nunc primùm, neque in hac causa
solum audio, tamen admodum mirabar abs te quamobrem diceretur: Nam
ceteri tum ad istam orationem decurrunt, cum se in causa putant habere
æquum & bonum, quod defendant. si contra verbis & literis, & vt dici so-
let summo iure contenditur; solent eiusmodi iniquitati boni & æqui nomen
dignitatè que opponere. tum illud quod dicitur summo iure irrident: tum

LOCI COMMUNES

PARIVM AVT SIMILIVM

VTRIVSQUE IVRIS.

*Non Practicis solum, sed & Scholis apprime
vtilis & necessarij.*

AUCTORE

D. IODOCO DAMHOVDERIO

Brugense, Equite aurato, I. V. D. Cæsareo & Hispaniarum Regis quondam Consiliario.

Abbatissa.

PRIMO omnium in numero Parisum hic prodeat Abbatissa, que in rerum abbatialium administratione, merito Abbati æquiparatur, (a) vt notat Bald. in c. primo in principio. col. 6. Qui feudum dare possunt. Abb. in c. 2. in principio. de his que fiunt à prælat. sine consens. capitu. Qui ex eo textu colligit, Quod Abbatissa habeat sui monasterij liberam administrationem, sicut & Abbas, quodque ad validitatem concessionis fiendæ per eam, debeat sui capituli consensus interuenire. Ex quo & ipse subcolligit, quod per Abbatissam, & Moniales, non obstante sexu fœmineo, etiam disponuntur res monasterij. Abbatissa præterea cum Abbatis iure æquiparatur, cum in iurisdictione seculari, tum in iurisdictione ecclesiastica, quum & illa officia quoque conferat secularia, simul & beneficia (b) ecclesiastica, non secus quàm Abbas ipse. ca. Cum dilecta. extra. de

confirmat. vtil. vel inutili. Vide Abb. in 2. notabili. in gloss. 2. Plura vide in Regula fœminæ. ff. de reg. iur. per Philippum Decium, folio 5. nu. 10. Non potest tamen Abbatissa excommunicare, ab officio suspendere, aut interdicere, quia hæc pertinent ad clauis Ecclesiæ. Potest tamen monachos & clericos suspendere, & prohibere ne celebrent in ipsius ecclesijs. Cæterum, talis suspensio non est verè suspensio, quia quamuis celebrarent, non propterea fierent iisdem clericis celebrantes irregulares. Præterea non potest prædicare, nec confessiones audire, nec moniales benedicere, nec aliquid aliud facere, quod ad ordinem sacrum propriè pertinet: vt patet in cap. Noua. extra de pœnit. & remiss. Potest tamen in matutinis Euangelium legere: vnde & diaconissa appellatur. cap. Diaconissa 17. q. 1. & etiam moniales seu subditas monere & exhortari.

ANNOTATIO.

(a) AEQUIPARATUR. Adde Lud. Gomez. in regul. Cancell. de infirmis resignant. quæ l. 6. prope fin. Franc. Viui. regni Neapol. decis. 314. num. 9. & sequentib. Franc. Marc.

A

Delphinal.